

WCO, is een gehomologeerd reorganisatieplan bindend voor alle schuldeisers in de opschorting en bevrijdt de volledige uitvoering ervan van de schuldenaar geheel en definitief, voor alle schuldvorderingen die erin voorkomen, tenzij het plan uitdrukkelijk anders bepaalt.

Krachtens artikel 58 WCO kan elke schuldeiser de intrekking van het reorganisatieplan vorderen wanneer het niet stipt wordt uitgevoerd of wanneer hij aantoont dat het niet anders zal kunnen en hij erdoor schade zal lijden. Ook de procureur des Konings kan de intrekking vorderen wanneer hij de niet-uitvoering van het geheel of een gedeelte van het plan vaststelt. De intrekking van het reorganisatieplan ontnemt het elke uitwerking, behoudens wat betreft de reeds uitgevoerde betalingen en verrichtingen.

Uit die bepalingen volgt dat een schuldvordering die in een gehomologeerd reorganisatieplan is opgenomen, slechts uitdooft na de volledige uitvoering van het plan.

3. Het arrest stelt vast dat de vordering van de verweerder betrekking heeft op reeds vervallen socialezekerheidsbijdragen en oordeelt niet-bekritiseerd dat de verweerder, op het ogenblik waarop zij bij dagvaarding werd ingesteld, een reeds verkregen, persoonlijk en rechtstreeks belang had bij die vordering.

Het oordeelt dat dit belang niet verdwenen is door de homologatie van het reorganisatieplan waarin de schuldvordering van de verweerder is opgenomen, op grond dat:

- de verweerder zich op een recht beroept waarvan hij de erkenning nastreeft voor de rechtbank, hetgeen het vereiste belang uitmaakt;
- dit belang niet alleen aanwezig was bij het instellen van de vordering, maar ook gedurende de ganse looptijd van het reorganisatieplan aanwezig blijft voor het geval de eiseres het reorganisatieplan niet stipt zou nakomen;

– de kans bestaat dat het reorganisatieplan, dat nog niet is beëindigd, niet tot op het einde wordt uitgevoerd;

– tijdens de periode van reorganisatie eveneens het risico blijft bestaan van vereffening of faillissement, terwijl tegen de homologatie van het plan ook derdenverzet mogelijk is;

– de verweerder als schuldeiser wel degelijk belang heeft om over een uitvoerbare titel te beschikken zodat hij, indien de intrekking van het reorganisatieplan zich zou voordoen, onmiddellijk zou kunnen uitvoeren en geen tijd meer hoeft te verliezen met het aanvragen van een titel.

4. Het arrest oordeelt op die gronden wettig, zonder schending van de artikelen 17 en 18 Gerechtelijk Wetboek noch enige andere in het middel als geschonden aangewezen wetsbepaling, dat het belang van de verweerder bij de vordering niet is verdwenen.

Het middel kan niet worden aangenomen.

Tweede middel

5. Uit de stukken van de rechtspleging blijkt niet dat de eiseres in haar appelconclusies heeft aangevoerd dat de in uitvoering van het reorganisatieplan reeds terugbetaalde sommen moeten worden in mindering gebracht op de door de verweerder gevorderde bedragen.

Het middel is nieuw, mitsdien niet ontvankelijk.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiseres tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiseres op 205,98 EUR en voor de verweerder op 193,48 EUR.

(...)

Noot

Verkrijgen uitvoerbare titel na homologatie reorganisatieplan is mogelijk

Stan Brijs¹

De in dit arrest beslechte vraag werd behandeld in dit tijdschrift in de bijdrage van Stan Brijs en Rubben Lindemans (“Over het verkrijgen van een uitvoerbare titel in het kader van de WCO”, *TBH* 2013, 723-740, in het bijzonder 725-729 en 739-740). De auteurs komen, zoals het Hof van Cassatie in het geannoteerd arrest van 13 oktober 2014, tot het besluit dat de RSZ een voldoende belang heeft in de zin van de

artikelen 17-18 Ger.W. om een uitvoerbare titel te verkrijgen na de goedkeuring en homologatie van een reorganisatieplan. Wel stellen zij zich vragen bij het praktische nut van deze praktijk van de RSZ en leggen uit waarom in de meeste gevallen de RSZ zijn uitvoerbare titel niet daadwerkelijk zal kunnen aanwenden.

¹ Advocaat te Brussel.

Het arrest van het Hof van Cassatie van 13 oktober 2014 is in lijn met de grote meerderheid van de rechtspraak (bv. Arbh. Gent (afd. Brugge) 13 december 2012, *TGR-TWVR* 2014, 307 (met uitvoerige motivering); Arbrb. Brussel 4 april 2011, *TBH* 2013, 804; Arbrb. Nijvel 1 maart 2011, *Soc.Kron.* 2013, afl. 1, 43 (uitvoerbare titel toegekend na homologatie van goedgekeurd collectief plan); Arbrb. Gent 18 april 2011, AR 11/689, www.juridat.be (uitvoerbare titel toegekend alvorens plan werd goedgekeurd en gehomologeerd); Arbrb. Gent 6 december 2010, AR 10/237, *Soc.Kron.* 2012, afl. 3, 135 (uitvoerbare titel toegekend na homologatie van een plan waarbij de RSZ niet betrokken is geweest); Arbrb. Antwerpen 9 augustus 2010, *onuitg.*, aangehaald door M. VANMEENEN, “Drie jaar Wet Continuïteit Ondernemingen – Over kleine en grote knelpunten en misverstanden” in CENTRUM VOOR BEROEPSVERVOLMAKING IN DE RECHTEN (ed.), *CBR Jaarboek 2011-12*, Antwerpen, Intersentia, 437, vn. 233 (uitvoerbare titel toegekend na homologatie van goedgekeurd collectief plan); zie ook J. PEETERS, “Het gedwongen huwelijk van de werknemers (of de RSZ) met de WCO. Een eerste overzicht van rechtspraak (2009-2011)”, *Soc.Kron.* 2012, afl. 3, 106 en de aldaar in vn. 7 aangehaalde rechtspraak. Voor een geval waar de vordering van de RSZ onontvankelijk wordt verklaard, zie Arbrb. Hoei 2 september 2011, *JLMB* 2011, 1694).

Het arrest benadert de problematiek vanuit de invalshoek van ontvankelijkheid (art. 17-18 Ger.W.). Daar speelt met

name de vraag of een dergelijke veroordeling/titel wel enig voordeel oplevert voor de RSZ. Op die vraag is het antwoord bevestigend. Dit probleem raakt echter ook aan de *gegrondheid* van de vordering: bestaat na de goedkeuring en de homologatie van het collectief akkoord de oorspronkelijke schuldvordering voor het totaal bedrag nog wel? Het antwoord is verrat in artikel 57 WCO: slechts de volledige uitvoering van het gehomologeerd reorganisatieplan bevrijdt de schuldenaar geheel en definitief, voor alle schuldvorderingen die erin voorkomen, tenzij het plan uitdrukkelijk anders bepaalt. Zolang het plan niet volledig is uitgevoerd, bestaat de oorspronkelijke schuldvordering dus nog, zij het voorwaardelijk namelijk onder de voorwaarde dat het plan niet volledig wordt uitgevoerd. De intrekking werkt retroactief (art. 58 WCO). Het spreekt voor zich – doch zou in het licht van het voorgaande best uitdrukkelijk worden opgenomen in het vonnis gewezen in dergelijke omstandigheden – dat de veroordeling geen afbreuk doet aan de gevolgen voor de betrokken schuldvordering van de opschorting, respectievelijk van het gehomologeerd reorganisatieplan. Verder dient bij de bepaling van het bedrag van de veroordeling rekening te worden gehouden met betalingen die in voorkomend geval reeds gebeurden onder het reorganisatieplan. Ook betalingen verricht onder het plan na de veroordeling zullen in geval van intrekking in mindering dienen te worden gebracht op het uitstaand saldo (art. 58 WCO).